

IZLET, KOT GA ŠE NI BILO

Letos smo se članice in člani našega kluba že četrtoč podali na tridnevni izlet. Tudi tokrat smo bili v pričakovanju, spremljali smo vremensko napoved in se počasi pripravljali na odhod.

Napočil je torek, 29. 5. 2018, ko smo se prebudili v lepo sončno jutro. S kovčki in torbami smo odšli z doma novim dogodivščinam naproti. Avtobus podjetja Jurič je napravil krog po mestu Mariboru, kjer smo vstopili in že je sledila vožnja proti Ljubljani. Prvo kavo smo popili na avtocestnem počivališču v Lukovici.

Naš prvi cilj tridnevnega izleta je bil Park vojaške zgodovine Pivka. Gre za muzejsko ustanovo, ki se ukvarja z ohranjanjem in predstavljanjem vojaško-zgodovinske dediščine s poudarkom na vojaški tehniki. Po muzejskih objektih nas je popeljal vodnik. Spoznal nas je s pestrostjo eksponatov in bogastvom zbirk, ki so nam prinesle edinstven vpogled tako v nacionalno, kot v svetovno zgodovino.

Videli smo letala, helikopter ter številne tanke jugoslovanske armade, tudi tiste, ki so začeli agresijo na Slovenijo. Spoznali smo življenje in delo podmorničarjev. Še posebej tisti, ki smo zlezli v 19-metrsko in 76 ton težko podmornico in si jo ogledali od znotraj. Posadko podmornice je sestavljalo deset ljudi; šest podmorniških diverzantov in štirje člani, ki so upravljali podmornico. Ugotovili smo, da jim ni bilo lahko.

Po ogledu smo v muzejski restavraciji Kantina, po vojaški tradiciji, pojedli pasulj.

Nadaljevali smo s prijetno vožnjo. V kraju Jelšane smo brez težav prestopili slovensko – hrvaško mejo ter zapeljali na jadransko magistralo. Ves čas smo lahko spremljali Velebit na levi in morje na desni strani. Pozno popoldan smo prispeli v kraj Karlobag ter se nastanili v hotelu Zagreb.

Čudovit pogled z balkonov naših sob, na zunanji bazen in morje ter kopalce, je na obalo zvabil nekaj naših članov. Skočili so v morje in se osvežili. Sledila je večerja, na kateri je bila gneča, saj je bil hotel poln gostov. Po večerji smo se razkropili, nekateri so odšli na ogled naselja Karlobag, drugi so se hladili na terasi hotela, večina pa jih je svoj mir in počitek poiskala kar v sobi.

Naslednji dan smo po zajtrku zapustili Karlobag in se odpeljali v obmorsko vas in pristanišče Jablanac. Vkrkali smo se na ladjo Eros in pričeli s celodnevним križarjenjem med otoki.

Mimo otokov Pag, Krk in Rab smo pluli proti Golemu otoku. Po pristanku ladje v pristanišču nam je zgodovino Golega otoka najprej opisal naš vodnik.

Po drugi svetovni vojni so jugoslovanske oblasti otok spremenile v zapor za politične zapornike. V obdobju od 1948 do 1958 so na otok pošiljali v glavnem politične zapornike, pozneje pa so zapirali tudi ljudi, ki so zakrivali klasična kazniva dejanja. Jetniki so bili podvrženi mučenju in prisilnemu delu v kamnolomu, ne glede na vremenske razmere. Poleti so morali delati pri visokih temperaturah, pozimi pa v hladni burji. Zapor je prenehal z delom leta 1988. Sedaj otok obiskujejo le še turisti. Sprehodili smo se po otoku ter si ogledali zunanost propadajočih objektov.

Ko smo se vrnili na ladjo so nam postregli kosilo. Večina jih je uživala ob ribjih specialitetah, posamezniki pa v dobrotah z žara.

Že med kosilom smo zapluli proti otoku Krku. Ustavili smo se v Baški. Nekateri so si takoj oblekli kopalke, tisti, ki jih niso imeli s seboj pa so si jih nabavili. Sončili so se in hkrati hladili v morju. Spet drugi so se sprehodili ob obali, poiskali senco ter uživali v čudovitem razgledu, se hladili s sladoledom in pijačo.

Čas je hitro minil in že smo zapluli proti otoku Rabu. Na poti je posadka naše ladje prejela klic na pomoč. Zato smo se vrnili na Goli otok, kjer smo vkrcali potnike z ladje, kateri se je pokvaril motor. Pridružile so se nam aktivistke Centra za starejše Metulj iz Slovenske Bistrice. Tako smo bili, ne po lastni želji, istega dne kar dvakrat na Golem otoku. Zaradi tega dogodka ni bilo časa za daljši postanek na otoku Rabu. Otok smo le obpluli in se ustavili v pristanišču mesta Rab, kjer se je izkrcalo nekaj gostov, mi pa smo nadaljevali s plutjem do pristanišča Jablanac.

Na ladji in na poti od pristanišča do avtobusa je bilo slišati veliko ubranega petja, saj smo bili dobre volje in zadovoljni z doživetji tega dne. Hitro smo se morali vrniti v naš hotel, saj bi sicer zamudili večerjo. Po večerji smo se zbrali na terasi hotela, kjer se nam je direktor hotela zahvalil za obisk ter nas počastil z aperitivom. Postregli so nam travarico in amaro. Tudi na terasi je potekalo prijetno druženje, veliko smo si imeli povedati, pa tudi pesem ni manjkala. A še pred polnočjo smo prijetno utrujeni zasanjali v naslednji dan.

Noč je bila kratka in že smo se prebudili v zadnji dan našega druženja. Sledil je zajtrk in pakiranje kovčkov. Zapustili smo hotel in s tem Karlobag ter se preko Velebita odpeljali do kraja Smiljan. Naselje je najbolj znano kot rojstni kraj Nikole Tesle. Danes je Teslova rojstna hiša skupaj s srbsko pravoslavno cerkvijo in okolico spominski kompleks, kjer so prikazani številni Teslovi izumi. Vodnica nas je popeljala od objekta do objekta.

Spoznali smo življenje elektrotehnika in izumitelja Nikola Tesla in videli nekatere njegove patente, ki so še danes izjemnega pomena za človeštvo. Za konec pa smo si v multimedijem centru ogledali še film o življenju in delu izumitelja.

Po ogledu smo se iz naselja Smiljan odpeljali do Korenice, kjer smo v restavraciji Macola, imeli kosilo. Po kosilu smo si ogledali še mini živalski vrt. S tem smo zaključili z ogledi na naših izbranih destinacijah ter se pričeli vračati proti Sloveniji oziroma domu. Nekaj krat smo se ustavili še za kavo, pijačo in sprostitev nog. Okoli 19. ure smo na Gruškovju prestopili hrvaško – slovensko mejo. V kraju Podlehnik smo si na novi benzinski črpalki privoščili še zadnji postanek in odmor.

Na poti do Maribora je naš organizator in vodnik Bojan Lunežnik na kratko strnil vtise, spomnil na prijetne dogodke in se zahvalil udeležencem izleta. Predsednik kluba je v imenu vseh izrekel zahvalo Bojanu ter ga izzval k razmišljanju za pripravo izleta v prihodnjem letu.

V Hočah in Mariboru smo izstopili z avtobusa ter se poslovili od prijetne družbe. S kovčki in torbami polnimi lepih, nepozabnih spominov smo se vrnili domov. Lepo nam je bilo! Hvala vsem za prijetno druženje!

Zapisal in foto: Mirko Ploj